

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Kecskeméti-utca 6. szám. (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság.)
Előfizetési árak: egész évre 8 frt (16 korona); félévre 4 frt (8 kor.); 1/4 évre 2 frt (4 kor.). Egyes szám: ára 18 kr (36 fillér).

UJ FOLYAM XVII. KÖTET.

9. SZÁM.

BUDAPEST 1894. FEBRUAR 25.

Lobog a zászló!

— Juth Gyula beszéde után. —

Lobog a zászló
Vigan, büszkén, hatalmasan.
Pedig már azt hittük felőle,
Hogy pókhálós sarokba van,
Mert húztak már reá,
Fekete, gyász-tokot,
Mit néhány gyász-vitéz reája
Pap-reverendábul szabott.

Lobog a zászló újra büszkén,
Por immár nem lepi,
Nem áll tartója tétovázva
Az ajtó közt se' be, se' ki.
S kik már sóhajtvá
Ölbe eresztettük kezünk,
Kérdezve, hogy e rongy időben
Mi lesz velünk:
Ujjongva álljuk őt körül,
Minden igaz, hű szív örül,
Minden igaz szív feldobog
Riogva, lelkesedve:
Él a szabadság-szeretet,
Nincs semmi, semmi veszve:
A ránk maradt, dicső örökség
Kufár kezekre nem szakadt,
Nem hajlunk mégse földig
A mágnás-tekintély alatt,
Nem megyünk vissza a sötétbe,

Ha száz ördög jön is nekünk;
Oh, a zászlónak rúdja is van
S abból lándzsát hegyezhetünk.
Lobog a zászlónk újra vigan,
Dobog a szívünk, hogy uja így van.

Lobog a zászló!
A drága édes trikolor,
Felrebben és széllyel repül
Láttára denevér, bagoly.
Pedig már gyűlt reája
Az ejji szörnyek nagy hada,
Már nem egyszer
Vad vijjogást is hallata.
Hess, hess! nem rongy még ez a zászló,
Csak nyelére volt göngyölitve,
Csak kéz kellett, mely azt kibontva,
Előttünk újra felröpítse.
És már röpi, pattogva büszkén...
Aldott a bátor, tiszta kéz,
Mely lelkesen azt felragadta,
Mikor közel volt ep' a vész.

Lobog a zászló:
Nézz rá magyar s kövessed őt,
Ki bátran megy az igazaknak
Elszánt hada előtt.

A HÉTRŐL.

— Mit csinál a nép? kérdezte hajdan való jó Richelieu.

— Sír, a nép danol! — felelt a rendőr-főnök.

— Derék! A míg a nép danol, addig nincs baj.

— Mit csinál az utca? — kérdezi mostan való jó Vekerle.

— Kegyelmes uram — felel Sélley főkapitány — az utca vivátoz és abczugol.

— Kit vivátoz? s kit abczugol?

— Egy nap megabczugolja Apponyit, másnap megvivátozza ugyanöt... Aztán vivátozza exczellenciádat is...

— Hát még?

— Bizony megvivátozta még Beksich Gusztit is.

— Tovább?

— Sőt — pardon grácia fejemenek: megvivátozta még Szapáry Gyulát is.

— Nagyon jó! pompás! Míg az utca engemet is, Apponyit is, Beksichet is, sőt Szapáryt is vivátozza, abczugolja, addig a nép mulat s addig nincs semmi baj.

S valóban: a helyzetet az utcából lehet a legjobban megítélni. Hitvány tüdejű emberek helyesebben is cselekszenek, ha megállnak a muzeum-kertben s ott nézik, hogy mi történik oda bent? az utca olyan mint a delejtű: a legpontosabban megérzi azokat a deklinációkat, melyek odabent Polónyi Géza, majd Veszter, majd Apponyi és mások beszédei idéznek elő, s ha az elnök egy kicsit találékony ember volna, akkor nem képviselőházi naplót vezetne, hanem idekint felállíttatná Klösz fényképészt egy masinával és minden második perczben lekapatná azokat a kedélyeket, melyek Apponyi szerint úgy hullámszerűek: és ez volna az utókorra nézve leghűbb képe a mostan folyó országgyűlésnek.

Apponyi beszédét is úgy figyelemmel kísérte az utca, mintha minden szavát hallotta, minden gesztusát látta volna, — s így történt, hogy míg a Házba-menet a «csöcselék» megabczugolta a «fekete grófot», az ülés után már a «hatalmas nép» megéljenezte a «nagy államférfiút.»

Mert nem lehetett az közönséges beszéd, a mely alatt hiteles összeszámolás szerint az elnök

netto tizszer kért csendet és kétszer igézte meg, hogy kiürítetteti a karzatot, ha szépen nem viseli magát. Ez tehát tagadhatatlanul fényesen sikerült — *première* volt.

A nap — vagy mit is mondok: az est sikerét a legkomolyabb esztétikusok és kritikusok is elismeréssel említik. *Nagy művészet*: ez az általános vélemény.

Mink is sietünk teljes elismerésünkkel adózni a retorikai műnek, melynek nem utolsó sajátága, hogy három óráig tartott s e három óra alatt a nemes gróf még csak egy bombot se nyelt el.

És ezzel sokat mondunk.

Mert mikor egyszer Komjáthy Béla a czeg-lédiek előtt szónokolt, csak másfél óráig beszélt, mégis rendkívül megbámulták, hogy az alatt az idő alatt egyetlen egyszer sem köpött.

APRÓ HÍREK.

— *Személyi hírek.* Polónyi Gézának, — a mint a szerdai ülésben Justh Gyula elkezdte beszédét, — azonnal elindult az orra vére. (Factura!) — Veszter Imre nevét az «Üstökös» miniszteriuma felsőbb jóváhagyás nélkül *Noster*-re változtatja. — «A méltóságos úr» immár annyira kifogyott abbéli találékony-ságában, hogy «lappját» feltűnővé tegye, hogy legujabban Apponyi ellen ír vezércikketeket.

⊗ **Apponyi arczképét** a kolozsvári egyetemi diákok ki akarták tenni olvasó-termükből. Politikusnál nem baj, ha arczképéről van szó, bajabb, ha szüriről.

⊗ **A függetlenségi pártnak**, mely eddig vezér nélkül volt, van már vezére is — mióta Justh Gyula a Házban felszólalt.

♀ **«Kérjetelek és megadatik».** Ez sem igaz már. Bánffy Dezső egyebet sem tesz 5—6 nap óta, mint «csendet kér», mégsem adatik meg az neki.

⊙ **Humánus bánásmód.** Csáky miniszter feljogosította a kiválóbb állami óvónöket, hogy nyári menedékházakat vezető dajkákat képezzenek. Bészletes utasításokat adott nekik, hogy hogyan vezessék a tanfolyamokat; hogy a leendő dajkákkal *humánusan* bánjanak s őket mindenek felett a gyermekekkel való *humánus* bánásmódra szoktassák. A sok *«humánusság»* mellett csak egyről feledkezett meg a miniszter úr; természetesen arról, hogy fáradozásukért ezek a szegény tanfolyamvezetők — valami díjazásban részesüljenek.

Biró előtt

— Mandelblühné, ön kérdéseimre a legjobb tudomása szerint fog felelni.

— Igen!

— Hány éves ön?

— Huszonnégy.

— Erre meg fog esküdni.

— Kérem, de egy nappal több.

— Az valószínűleg a *hosszúnapp* lesz.

Vak kódisok és az elszakadt istráng.

Hujju! most megyünk már gyorsan ni!

A politikus csizmadia és felesége.

ORACULUM: Sok szakács elszózza a levest; de elszózza ám néha egy is.

— — (Nem tudja kend, mit akart Polónyi a beszédével?) Én tudjam? miért tudjam én? (Valakinek csak kell tudni, mert a mint látom: ő maga nem tudja.)

— — Itt van ni! A híres magyar udvartartás megakadt. Hohenlohe császári főudvarmester hallani sem akar róla, hogy magyar királyi főudvarmestert is nevezzenek ki. (Hát tőle függ az?) Az nem, de Vekerle — úgy látszik — igen.

— — (Jérum! Még Szapáry Gyulát is megvívatozták a képviselőház előtt.) Mit lelkendezel azon! Hiszen a népek is van annyi logyikája, meg jó lelke, hogy azt élteni, a ki élehetetlen.

— — (Szegény jó Apponyi Albert! Beh sajnálom!) Hja, elég okos ember: mért nem gondolt ki valami jobbat az ellen a kötelező polgári házasság ellen! (Ugyan beh okos kend is itt a tőke mellett. Hát ugyan mit gondolhatott volna ki, szegény?) Mondta volna azt a házassági törvény erányában, hogy a kötelező polgári házasságot nem ellenzi, hanem a kötelező anyós ellen körömszakadtig küzdeni fog. Mindjárt a pártjára kelt volna az ország összes házas és házasulandó embere.

— — (Hm! már az apácák is bele szólnak a polgári házasságba. Nyomatott czédulákat osztogatnak a serdülő kisasszonyoknak, arra tanítván őket, hogy a polgári házasság nem egyéb, mint a két nembeliek közt érzéki vágyaiknak kitöltésére kötött ideiglenes szövetség.) Igazuk is van, mert az övék tartósabb, tehát jobb: apácák és barátok közt a siring tartó hasonló szövetség.

Agyafurt kérdések.

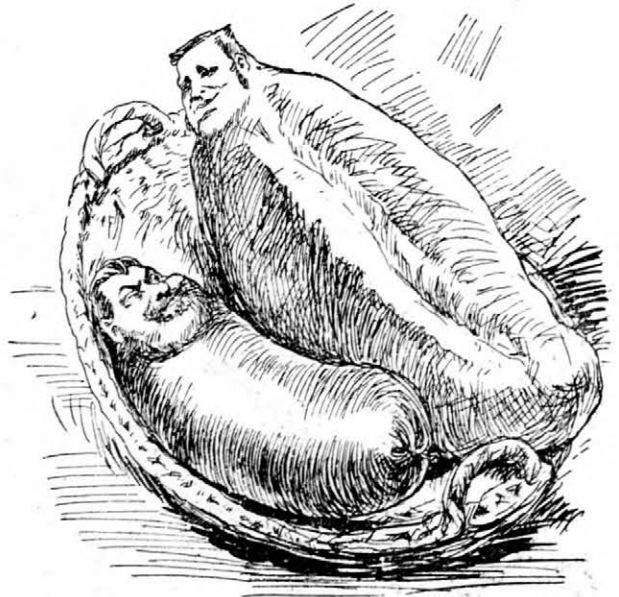
Miért mennek a térjek reggel a hivataljukba villamos vasuton, s miért mennek haza a hivatal után csak lóvonaton?

Miért képzelik a «pártonkivüli pártbeliek», hogy az ő pártjuk külömb, mint a mameluk-párt, — és miért képzelik a mamelukok azt viszont?

Minek írják a hivatalnokok az akták alá a neveiket, mikor úgy sem tudja azokat az ördög sem elolvasni?

Miért hazudnak némelyek olyankor is, mikor semmi hasznuk sincs belőle?

A VEKNYI ÉS A SZAFALÁGYI.

- Te!
- He?
- Nem hallod? Az uteza éljenez.
- Kit éljenez?
- Engem, téged, őt, minket, titeket, őket.
- Quae mutatio rerum!
- Tudod miért?
- Tudj' a manó!
- Mert a 48-asok is velünk tartanak. Azok népszerűek!
- Derék 48-asok!
- Oh, te lágy-nyomú sváb, te! Már neked mindjárt derék 48-asok!
- Hát?
- Bolond 48-asok! A kik, ha egy kis szabadságegyenlőség- és testvériséget szimatolnak, mindjárt ott vannak. Hóttig is bolondok maradnak.
- Talán mégse...
- Azok maradnak, ha mondom, mert majd aztán bolonddá tartjuk őket.
- Az már más.
- No látod. Akkor aztán, ha a választási törvények revisiójával satöbbivel állnak elő, majd nagyokat nevetünk rajtok.
- No, de nevetünk is!

LABDACSONK

Szél bizonyára azért állott el a kaszinói pohárköszöntőtől, mert nem akart szelet vetni, hogy a kik szeretnék, vihart ne arathassanak!

*

Az «Aczél» megvolna, s ha áll, hogy a kormánypárt «kemény szirt» a kova sem hiányzik, így a polgári házassági javaslat taplója nem sokára lobbort vet. Hm, — gyújtani csak könnyű, de eloltani nehéz a tüzet!

Psz!

Justh Gyula és a 48-as párt.

Nehéz dolog azt a két léghajót összetartani; tán inkább engedné ellendülni az egyiket

Mentség.

- Hát... nem mára tetszett ebédre híni?
 — Nem ám, hanem holnaputánra.
 — Bocsánat... de tetszik tudni: egy kicsit rövidlátó vagyok.

!!! Apponyi!!! Apponyi!!! App—po—nyi—ii!!!

— A «Pesti Napló» után szabadon. —

Hétfőn. Apponyi holnap fog felszólani a Házban. Nem mondunk egyebet. Azt hisszük: már ezzel is többet mondunk mint kellett volna. — Legfőleg még figyelmeztetjük a főrangú kávé-néniket, hogy idejekorán kérjenek maguknak karzati jegyet.

Kedden. Apponyi szólt! ő szólt! Három óra hosszáig szólt! Csak három óráig beszélt, de annyit mondott, mintha háromszáz esztendeig gondolkozott volna rajta.

A hatás leirhatatlan, ugyanazért ime leírjuk. (Következik 50 hasáb).

Apponyiról azt merete mondani a szerencsétlen ország, hogy végkép tönkre tette magát, hogy meghalt, hogy eltemette magát. Mily nevetség! Ellenkezőleg: Apponyi csak ma született s az új időszámítást a mai naptól fogva fogjuk kezdeni.

Frivoltság lett volna, ha az utca tömege azt kiáltotta volna, mikor Apponyi kijött az országházból, hogy «éljen!» Apponyi a nélkül is él.

Szerdán. Ma nem történt semmi. De nem is történhetik semmi.

Csütörtökön. Detto.

Pénteken. Detto.

Szombaton. Utoljára is kénytelenek voltunk Falb Rudolfnak telegrafálni, hogy jöjjön és fejtse meg, miért állt meg a világ kereke, hogy kedd óta absolute semmi sem történik?

Betörnöki Zs.-Iván zsurnaliszta az «Ott-hon»-ban.

Merénylet! Szenzáció! Az «Élet»-ben ránk másztak! Hogy hitványak vagyunk! Jó! De hát szabad ezt kinyomtatni? A hatodik nagyhatalmasság ellen hadat izenni? Ez lázító, ez *Életébe* kerül Vikárnak.

Rögtön írjuk be az indítványkönyvbe, hogy Vikár innen kigolyóztassék! Ki innen a tisztességgel! Ez nem tisztességi részvénytársaság, hanem szenzációért betörő, hírek elenyvezésében zsenialiskodó, lapjaink egyes eladásának növelésében amerikaiaskodó, 100 és 200 ezer példányban megjelenő dsentelmének ajropagja.

Ki innen a tisztességgel!

Éljen az igazság — a hogy tud!

A többi mindegy, — mert a jámbor publikumnak is mindegy.

Hol a tolvaj-lámpásom: hadd terjeszszem a világságot.

A KEDDI «NAGY» BESZÉD UTÁN.

— **Ej, beh nagy szónok az az Apponyi, mihelyt megszólalt!!**

— **Hát meg ha hallgatott volna!**

Könyvárusi hirdetés.

Egyházpolitika. Tájékoztató útmutató nemzeti-párti növendék képviselők számára.

Valúta-rendezés. Zseb-kiadás.

Jelesebb közbeszólások. Rhinocerosz-börbe kötve.

Politikai jellemek. Ára 10—20 krajczár; tucatszámra olcsóbb.

Liberálizmus. Fogytán! Már csak néhány példány kapható belőle.

Koalíciónális toborzó. Legújabb zenemű; egy kicsit piszkos, de még egészen használható.

Haladás. Tündérmese.

Parlamenti illem. Rendkívüli raritás.

Az igazság és őszinteség. Fantasztikus regény; alig kapható.

A legnagyobb úr.

— Nézd csak papa, ki az az úr, kinek annyi cizlinderes fiatal ember köszön?

— Az nagy úr édes fiam: suszter a váczi-utczában.

Éhes is, de szomjas is, de nem tudja, hogy melyikhez nyuljon?

Haec propter eos est picta fabula, a kik a függetlenségi párt egyházpolitikai konferenciáján nem tudták elhatározni: igen-nel szavazzanak-e, vagy nem-mel? tehát inkább hallgattak.

KÓKAI TÓBIÁS KÉPVISELŐ OTTHON.

Ugyan te Tóbi, nem vagy te voltaképen Bánó József? A milyen sunyi vagy, kitelik tőled, hogy a Házban Bánónak adod ki magadat, csak hogy rád ne ismerjenek, se a választóid, se a feleséged és gyerekeid! Tudod honnan ered a gyanúm? Onnan, hogy Bánóról azt mondják: lutheránus. Hogy te nem vagy lutheránus? nem ám mennybéli hitvallásodnál fogva, de hát politikai hitvallásodnál fogva? Ne félj, Tóbi! Ha te vagy csakugyan az a Bánó József,

hát annak ne légy megBánója. Az olyan ember ma már ritás, egy-két esztendő mulva drága pénzért sem lehet lesz olyat kapni. Milyen ázsiód lesz, Tóbi! Csitt, boldogtalan: be ne valld, még nekem se, ha csakugyan te vagy. Mai napság a politikai bujósdi-játszás a legnagyobb virtus! Tóbi, ha igaz, a mit hitvesi szívem remegve sejt, hogy te vagy ő, akkor reád ebben az áltatások világában még nagy szerep vár.

Lásd: Apponyi gróf se az, a kit két évvel ezelőtt megéljeneztek. Vagy azt hiszed, az az Apponyi beszél ma a Házban, a ki ezelőtt két évvel oly liberálisan nyilatkozott a polgári házasság mellett? oh, lelkem, az az Apponyi eltűnt, s a kit ma abezúgnak, az — egy Rómából ide került trappista barát, csak nagy szakállt növesztett magának. A régi Apponyi, fiam, most betegen fekszik. a foga fáj szegénynek — a volt népszerűségére.

Csitt! ne okoskodjál, jobban tudom én azt, mint te. Tartsd feljebb azt a pamutot!

Rozoga Alkibiadesz emeritált világti meditációi.

Legjobb életszabály ez: tarts mindenkint hitvány, rossz embernek; ha ebben a nézetedben nagy ritkán talán csalódlol, az csak kellemes lehet reád nézve.

*

Nem jó mindig ruhájuk szerint itélni meg az embereket, mert a legtöbb esetben többet ér a ruha, mint a benne lévő ember.

*

Vagy csak az igaz, hogy bölcös Salamonnak ezer felesége volt, vagy csak az, hogy zsoltárokat írt. Mert hogy ezer feleség mellett ideje lett volna még zsoltárokat is írni, az merő képtelenség.

*

Sok ember csak azért házasodik, mert megunta az egyedül-létet; — persze a házasság megkötése után ezt az unalmat a feleség érzi — egy bizonyos ideig, a házibarátok feltünezéséig.

*

A cserép-pipának az az előnye van a tajték-pipa felett, hogy ha azt elejti az ember, nem szükség érte lehajolni s felvenni.

*

A szórakozottság netovábbja, mikor a napjainkban oly szorgalmasan templomozó mágnás a perselybe egy monoklit dob, a szemére pedig egy egy-koronást csíptet.

A nagy Gyulai.

— Elkésett, de mindig aktuális adoma. —

A Jókai jubeliuma alatt történt a vigadóban.

Jókai mellett a pódiumon ott állt dísz magyarban Gerlóczy Károly polgármester és igen tekintélyesen nézegetett szélllyel, a mint az rangjához illett is.

Nézi egy vidéki deputátus, nézi de hiába gondolja el magában a budapesti összes nevezetességeket, nem tudja megállapítani, hogy ki légyen az? Azt teszi hát, hogy megbök a bütykivel egy urat, a ki épen előtte ült s a ki véletlenül Szilágyi Dezső volt.

— Hallja az úr, ki az a kardos, mentés úr ott a Jókai bal oldalán?

— Az? Gyulai Pál.

— Lehetetlen! Hiszen azt mindig olyan pity-p ty kis emberkének rajzolta az «Üstökös».

— Hja, kis emberke is rendes körülmények közt, de azt is bizonyosan tetszik felőle tudni, hogy igen szereti magát felfujni: no hát most is felfujta magát.

Gigerliék.

— Ejnye beh szép kabát.

— Még tavalyi.

— Akkor persze már nem tudod, hogy mennyibe került?

— Már? még nem tudom.

Korszerű aforizmák.

— A kinek inge, az vegye magára. —

Minden hibát észre vesz az ember, csak a kerülete képviselője hibáit nem.

*

Ha az ember Apponyit hallja, azt hiszi: a világ csak arra van teremtve: hogy ő miniszterelnök lehessen benne.

*

Két kutya marakodik. Odajön egy farkas és nyakon ragadja az egyik kutyát. A másik kutya meg, — a balga — félre áll, nem gondolván meg, hogy ha nem segít a társának, később őt ragadhatja a farkas.

*

A saját pártjáról mindenki csak jót mondjon; a rosszat a nélkül is megtudja a világ.

*

Nem árt mai nap rágondolni arra az agárra sem, a mely egyszerre két nyulat akart elfogni.

*

Jaj annak a hajónak, a melynek a vész idejében megijed a kapitánya; jaj annak a pártnak, a mely maga kormányozza a vezérét.

SZEGÉNY GAZDAGOK.

Serfőző. Kedves Pimpinella, magácska még tapasztalatlan, hát azért intem és reménylem: hogy hű marad hozzám?

Pimpinella. Oh, annyira tapasztalatlan csak még sem vagyok talán?

— Azt beszélik Bella, hogy a te férjed nagyon gazdag!

— Reménylem is, hogy azt beszélik: különben mi volna a mentésem, hogy hozzá mentem?

Azt ugyan eltalálta!

A miniszteri tanácsos úr:
 — Hát ez kicsoda?
 Felesége:
 — Izé... ez... a zongora-hangoló.

KAKAS-ÜLŐ

A nemzeti színházban e héten temették el a «Babát». Gyöngé vézna kis teremtés volt szegény, a ki születése után azonnal meghalt. Pedig ugyancsak drága baba kezelte: a Garai-pályázat; de mindhiába, nagyon beteg volt,

még a nemzeti színház szép művésznőinek gyengéd puha karjai sem tudtak életet adni neki. A temetést nagy közönség nézte végig csöndes részvét mellett. Nem volt taps halható, csupán egy érzékeny fiatal ember dudolt hozzá gyásznótákat. A Garai-pályázat pedig eltemette vele együtt az ötödik, legutolsó szülöttjét is. Szegény halva született kis baba! Áldás és feledés emlékére.

A népszínház is a léten mutatta be «Az asszony verve jó» című népszínművét. Lukácsy bácsi már öreg ember, nem ért sokat az asszonyokhoz. Nem úgy kell ma az asszonyokat verni, mint az ő régi idejében. Legjobb nem is kezdeni velük és Lukácsy is jobban tette volna, ha öreg korában már békét hagyta nekik. És ezután egy piszkafa és egy kehes ember nem elég ám ahhoz, hogy azt elnevezzük népszínműnek. «Nem úgy verik — az asszonyt.»

Az alku szokása.

Egy kereskedő nagyban udvarolt egy gazdag özvegy-asszonynak. A napokban egy bálban virág-cso-korral kedveskedett adoráltjának s azt a következő szavak kíséretében nyújtotta át:

— Azt meg khüll odni, nocsád, hod nocsád mindennop szepp lesz.

— Oh, Mandelblüh úr, ez túlságosan is sok...

— Nü, — felel Mandelblüh, bele esve az ő alku-vási szokásába, — hát mondjunk: minden második nop.

BORS.

Anarchista világ.

**Ne félj, magyar, Ravacholéktől,
Azok neked nem ártnak.
A bomba felrobban, nyomában
Kevés rom és sok füst marad.**

**Milliószor is veszélyesebbek,
Kiket barátoknak hiszel,
A Bokrossok, miként a gomba,
Teremnek máma ezrivel.**

**Ezeknek a kezétől mentsen
Meg isten édes magyarom,
Mert ott, ahol ezek működnek,
Kevés a füst, de több a rom.**

Apponyi.

**A liberális eszme fáján
Rágódik, mint a rossz szű.
«Nagy»-nak csufolják. Már pedig
Még nem nagy az, ki hosszú.**

A mameluk.

**Ahol dolgozni kellene,
Ott nincs keze.
De, hol osztognak szemtelen,
Hogy épen az övé legyen,
Mely jobb, a rész:
Ott — csupa kéz.**

A zseb és a család.

Vallás-erkölcsi felolvasás a «VIKTORIA LEGÉNYEGYLET»-ben.

Tartotta: Fő-Beduin.

A mi vallásunk, Beduinoké, két sákramentumot ismer: egyik a zseb, a másik a család. Az ebből komponált fősákramentum: a család zsebe. Erkölcsanunk alapelvei: a czimborászkodás vagy klikk-érdek, más szövetségesek zsebeinek tiszteletben tartása, letagadása a legősmertebb tényeknek és írásbeli bizonyítékoknak s börze- és szerencsejáték anyagi és szellemi javakkal, bárkiéi legyenek is azok.

Jelvényeink: a száz aranyos zsacsó, az olló, (ebből komponált: ollólant) a kétkulacs és a Mercur-pálcza. Jelszavaink: «Csak a krisztust!» és «tartsunk össze fiaim s mind a miénk ez a koncz!» Jutalmunkat már e földön nyerjük el, mert a túlvilágban és jövőben sohase is hittünk.

Hogy a zsebelés már az ó-korban élt Beduinok előtt is szentség volt, bizonyítja a röpkeszó, mely azt «auri sacra fames»-nek nevezi, — tehát szent cselekedetnek tartották. Még hát-

rabb menve az ó-korban, részemről Platonnal tartok, kinek általam módosított jelszava sugárzó vezércsillaga minden valaha élt és ezentúl élendő (és örök szerencsénk: tengerinyúl-szaporaságú) Beduinoknak:

«Μητρος και πατρος και των άλλων προγόνων άπαντων τιμωτερον εστι — χρυσος», azaz a magam sikerült fordításában:

«Apánál, anyánál,
S más retyerutyáknál
Tiszteletreméltóbb
S becsesb az — arany.»

De ebben a részben a régi bölcseséggel tartok, mely ugyan csak közmondásszerűleg jelenti, hogy «non omne, quod lucet, aurum est», s ezért lehetőleg akadémiai aranyak után kapdosunk, hol az intézet hírneve nem engedti, hogy tantuszt adjanak nekünk aranyak helyett. A hová másuvá pályázunk, ott megpengetünk minden aranyat és hatost, s az ólomhatóságokat, mint nehezen elsőzhatókat, állhatatosan visszautasítjuk. Ez elvünk, mert hisz az embernek elvének is kell lenni.

Ennyit röviden a zsebbel összefüggő kérdésekről. Áttérek most a családra.

A család nálunk mindig fontos, szent dolog volt, mert ezen az úton töltük egymást előre. Elődünk, az öreg Beduin, olyan rimelő volt, mint a néhai rimkovács-józsef, akármiféle feladott szóra száz rimet kifütyentett öt percz alatt. Ezért is irtam róla, hogy éltem legfőbb feladata: öt követni. Erőszakoskodó ember volt és kígyófejű, azaz eszes, de simulékony a kopott mágnásokkal szemben. Ez adta főerejét.

Ahol csak összejöttünk ketten-hárman Beduinok, — ott országszerte trombitáltuk e dicsőnek nagy érdemeit. Ebből a tőkéből éltünk, a míg magunk nem jutottunk fel: de hála a papnak, mihamarább feljutottunk, ki az egyháznál, ki a «Viktória»-nál, némelyik ugyan alacsonyabb felmagasztaltásra jutott, mint érdemelte volna, de — a mi halad, nem marad. Külön családi fali naptárunk van, melybe 300 Odász van bevezetve s csak 65 nap üres, melyen nincs Beduin-esemény. Ez eseményeket a versre kelhető Beduinok (és melyikünk nem az?) meg is énekeljük, pl. minden évben egy-egy születésnapot: «ma ötven éves az öreganyánk», egy év múlva: «ötvenegy éves az öreganyánk», «ötven két éves az öreganyánk», «ma hatvan éves a nagybácsikánk» «hatvanegy éves a nagybácsikánk», — «hetvenkét éves ma a Biri tánt», «hetvenöt éves ma a Biri tánt» stb., miben még az a kényelmes is van, hogy a versen csak az évszámot kell kigazítani s eladható új vers gyanánt a lapoknak.

Az ifjú nemzedék zsebe-üdvé ép oly fontos szempont, mint a magunké. Az ifjabb Beduinok és legifjabb Beduinok elhelyezése örökké aktív kérdése a családnak. Mindegyiket jól kell elhelyezni, hogy legalább is annyira vigye, mint az apja, — zseb dolgában pedig legalább tiszter annyira. Mesés szaporaságunk folytán legközelebb törvényjavaslatot terjeszt be az öszminiszterium «a Beduin-család hivatalos elhelyezéséről». Ha másutt nem, az erdélyi miniszter tárczájánál mindig elhelyezhető a már 8 iskolát végzett Beduin, — ezért van általában erdélyi miniszter.

A család eselédje a vő, ki ezért mérsékelten zsebel. A leendő Beduinok szárazdadája s a család igavonó ökre, mint Longfellow szépen mondja: «driving cattle». Ilyennek is kell lenni.

És most imádkozunk a zsacsó szent lelkéhez így: «Jövel Szent Mammon, töltsd be arannyal zsebünket, Ollósi szemérmelenségével lelkünket. Amen!»

AZ «ÜSTÖKÖS» EREDETI OKMÁNYTÁRA.

A «Pesti Napló» kishirdetéseiből.

Nevelőnőül ajánlkozik intelligens fiatal ember joghallgató. Zongorát és franczia nyelvet is tanít. Ajánlatok «Nevelő 5214» alatt a kiadóba intézendők.

5214

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: Szabó Endre.

Valódi párisi óvszereket,

tiszta mézgából, jobbitott gyártmány.

- I. minőség, ízes dobozban, arany és ezüst papírban csomagolva, tuczatja frt. 5.—
 II. minőség, piros gummiból, díszes gömbölyű dobozban tuczatja frt. 4.—
 III. minőség, fehér gummiból, díszes gömbölyű dobozban tuczatja frt. 3.—
 IV. minőség, fehér gummiból, rózsaszínű papírban göngyölve, tuczatja frt. 2.50
 Gummi capottes vörös gummi szelekkel, elegáns dobozban tuczatja frt. 4.—
 Gummi capottes fehér gummiból, gummi szelekkel, elegáns dobozban, tuczatja frt. 3.—
 Halhólyagok, valódi francia, tuczatja 1 frt 50 krtól 6 forintig.
 Női óvszerek frt. 2.50
 Megrendelések gyorsan és a legnagyobb halgatagsággal megtartásával eszközöltenek. A czikkeket legújabb minőségűek, melyeket kezdesdük.

ORMAI MÓR.

Főraktár: Budapest, Hatvani-utca 20.

Fiókház: » VIII. Zerge-u. 27, József-utca sarkán.

AZ

„ÜSTÖKÖS”

előfizetési ára:

negyedévre	---	2 frt.
félévre	---	4 «
egész évre	---	8 «

GUMMI

es halhólyagok, francia gyártmány, orvosi tekintélyek által is megbeszelve és különösen ajánlva. Tucatankint 60 kr., 1., 2., 3., 4., és 5 forint. **Capottes Americains** tuczatja 2 frt. **Safetti Sponges**, női óvszerek, Prof. Lister módszerre, tuczatja 1., 2., 3. és 4 frt. **Ujdonságok. Pelyporus avenge** 1 frt 50 kr. Ujon javított női óvszer 1886. márcz. 22-dike óta forgalomban nagy előnyökkel bír, nagy kedveltség miatt a **Ballato des femmes** 4 frt. Valódián csak

FEITEL LIPÓT-nál

kapható. **Wien, I. Kärntner strasse Nr 63/Ü.** cs. k. kereskedelmi törvény-székileg bejegyzett cég és **Páris, 13. Rue des petites Ecuries**, készpénz vagy utánvét mellett. — Egyetlen párisi képviselő Ausztria-Magyarország részére. — Egy teljes, használható 12 lrbót tartalmazó minta-collectio 1 frt 80 kr. Magyar levelezés.

A nekünk bemutatott számita'an megbízható hiteles közönetírt folytat az orvostudor legmelengetben ajánlható.

Titkos betegségeket,

fiatalokri bünöket, az elgyengült férfierő magömléseket, a bujakornak utökvetkeményeit, női bajok bármennyire is üdültek, valamint mindazon női betegségeket, melyeknek a magtalanúság egyik főokozója és bőrbetegségeket gyógyít új gyógyszer szerint biztos sikerrel gyorsan és alaposan

DR. GARAI ANTAL

orvos, sebész, szülés és szemész-tudor, volt csás. kir. oszt. orvos.

Budapest, belváros, IV. kerület, kigyó-utca 1. szám. II. emelet, bejárat a lépcsőnél.

Rendel: naponta 10 órától d. e. egész 4 óra délutánig, este 7 órától 8 óráig. — Díjazott levelekre a legnagyobb figyelemmel választottak és gyógyszerrel is gondoskodva lesz. — Nőknek külföldi váróterem.

Ugyanott megjelent és a szerzőnél Dr. Garai Antal-nál megrendelhető.

NÉPSZERŰ UTMUTATÓ

(már a 11-ik kiadásban megjelent) a nemi betegségek és ezek észszerű gyógykezeléséhez című könyv, volt ára 2 frt 50 kr., most csak 90 kr.

A könyv jól becsomagolva 1 forint beküldés mellett bérmentve küldetik meg.

A könyv tartalma: I. Az ivarszervek leírása. — II. A nemi élet ébredése. — III. Az önfertőzés és az éjjeli magömlések. — IV. A húgyszóttakar (trípper) és húgyszóttakületek. — V. A bujakor (siphilis). — VI. Fehérfolyás. — VII. Elgyengült férfierő. — VIII. Női magtalanúság. IX. Az ivarszervek megbetegedéseinek főtenyezője a prostitucio.

Uraknak.

Az ujkor legszebb találmánya a cs. és kir. szab. Volta tanár-féle „galvano-elektrikus készülék önhasználatra” (elgyengült férfierőnél), orvosok által ajánlottak és rendeltek. E készülék összeállítása szigorúan tudományos alapon nyugszik. Zsebben könnyen hordható. A készülék leírása ingyen. Zárt borítékban 10 kr. levélbélyeggyért megrendelhető

AUGENFELD I.

elektrotechnikus és cs. kir. szabadalomtulajdonos által Bécsben, L. Schullerstrasse 18.

THEDO tanár-féle szakálhagyma

Legjobb és lebiztosabb szer a szakálnövés

előidézésére.

Bámulatos gyorsan mozdítja elő a szakálnövés, úgy hogy még 16 éves ifjak is rövid idő alatt teljes és erős

szakált és bajut nyerhetnek használatát folytán, mely tény ezerszázszor is igazlat bizonyítja. Egy csomag ára 1 frt és 2 frt is. Vidékre csak 1 frt 1.20 vagy frt 2.15 előre beküldése mellett beszerezhető.

FŐRAKTÁR: Budapest, Török József, gyógyszerháza, Király-utca 12.

DALOK

(KÖLTEMÉNYEK 1875—1891)

Irta: SZABÓ ENDRE.

Vaskos, 19 tömött ivre terjedő kötet;

ára 2 frt 50 kr., díszes kötésben 3 frt 50 kr.

Kapható:

RÉVAI TESTVÉREKNÉL

(Budapest, Városház-tér)

s általok minden könyvkereskedésben.

Erről a könyvről a kritika következőkép nyilatkozott:

«Sz. E. megrázó hangokat talál érzelmei kifejezésére. A mi elbeszélő költészetét illeti, természetes, hogy uralkodó tehetsége itt is előtérbe lép. Van benne sok Baudelaire ördögi gúnyjából, melyet naiv hangja annál élesebben tüntet ki. Valóban Sz. E. — ez érdekes költői egyéniség — az ironikus hangulatokban jeleskedik. — (Nemzet.)

«Szabó E... életfilozófiája derült s ha el is borul hangulata, az utolsó akkordok mindig a megnyugvás zenéjébe csapnak át.

Valóban költőink közt több joggal senki sem kezdhetné verskötetét azzal a sorrall, a mivel Sz. E. kezdi: «Az én műzsám nem álszenteskedő». — (Pesti Hirlap.)

«Szabó Endrét általánosan ismerik, mert ha vannak oly markans megjelenésű alakok, a kiket későbbi találkozások alkalmával mindig felismerhetünk, úgy vannak költők is, kiknek határozott egyénisége, hangja és általában stylje minden versükből felismerhető akár a név aláírása nélkül is. A Sz. E. köteté és ő maga ugyanegy dolog. Büszke független lélek, a ki a kapaszkodó lekeket megveti, az igazságszolgáltatás pályájáról lép a műza kedvéért, de műzsája mindig az igazságszolgálatja. — (Pesti Napló) Stb. stb.

«Szabó Endre nem tartozik a tuczat-költők közé, hanem teljesen eredeti és érdekes költői egyéniség. Ezek a versek sajátosan érdes, de még sem bántó hangjakkal és sziporkázó ötleteikkel páratlanul állnak újabb költői irodalmunkban. — (Magyar Hirlap.)

«Egész szokatlan a Sz. E. hangja az újabb magyar lírában a melyet fiatal nihilisták és jajveszékélő Hióbok népesítenek be. Az élet keserű pohara ő tőle sem maradt el, de öseredeti humorával át tudja magát törni a földi bajokon. Szatírára való hajlama utat tör magának. Szatírája mint élő nyíl talál. Valódi igazságszeretettel és férfias bátorsággal világít Szabó, a napi élet bálványainak: az aranynak, a szoldateszkának, az üres felujt nagyságoknak, a brutális hatalomnak szemébe. Marsellaiset énekel a munkáról, a mely igazságot követel, himnuszt a mindennapi kenyérről, a melylyel a becsületes ember beéri. Szabó E. élet-friss költészete az újabb magyar líra legkiválóbb jelenségei közé tartozik. — (Pester Lloyd.) Stb. stb.